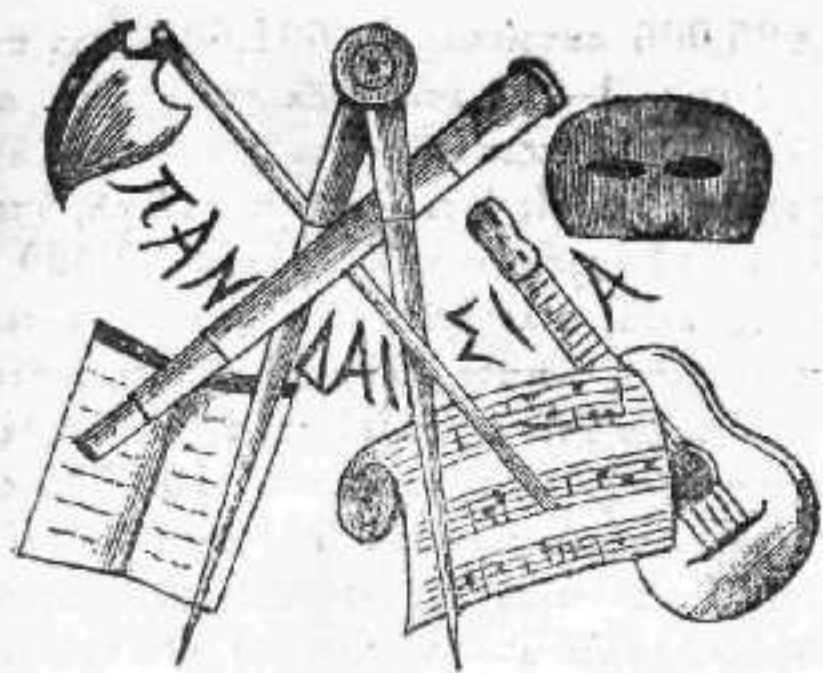

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Σπουδαῖαι κατ' αὐτάς ἐγένοντο ἀνακαλύψεις ἀρχαιολογικαὶ ἐν Σπάρτῃ.

Ἐν τῷ κήπῳ τῆς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Σχεδίου κειμένης οἰκίας τῆς πόλεως τοῦ κ. Ἀντ. Φουστάνου, ἀνεκαλύφθη ἐκ τυχερῆς συμπτώσεως ψηφιδῶν, ἡ διὰ τὸ πρωτότυπον περίεργος κατασκευὴ τοῦ ὁποίου καθίστησιν αὐτὸ ὑπέρτερον τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἐν κανονικῷ τετραγώνῳ, οὗ ἐκάστη πλευρὰ δίπηχύς ἐστιν, ἀνεστραμμένως κάθεται γυνὴ εὐσωμος, γυμνή, ἀνθεσι δ' ἐστεμμένη ἐπιχαρίτως ἐπὶ Ταύρου ταχὺ βαίνοντος, ἐκατέρωθεν δ' εὐτράπελος ἴσταται дуὰς ἐρώτων πτερωτῶν, μετὰ γοήτρου συγκρατοῦσα ἀνωθεν τῆς γυναικείας ἐκαίνης καλλονῆς λεπτὸν πέπλον.

Τὸ ἡδυπαθὲς τοῦτο σύμπλεγμα παριστᾷ πιθανῶς τὴν Εὐρώπην, ἣν παίζουσιν ἐπὶ τῇ ἀκτῇ ἤρπασε, κατὰ τὴν μυθολογίαν, ὁ φλογερὸς Ζεὺς καὶ μετήγαγε τῇ τερπνῇ τῶν ἐρώτων συνοδείᾳ εἰς Κρήτην, ἐνθα ἐκ τοῦ θεοῦ τούτου πραξικοπήματος εἶδον τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου οἱ Μίνωι, Σχρηπιδῶν καὶ Ραδάμανθυς.

Τὸ ψηφιδῶν δ' ἐν γένει, συντηρηθὲν καλλιτεχνικῶς ἐκ μικρῶν τετραγωνικῶν ψηφίων ποικίλων ὡραίων χρωματισμῶν, ἐν οἷς ἐτι καὶ νῦν ἀπαστράπτει ἡ χάρις καὶ ζωηρότης, ἐστὶν ἴσως προϊόν καλλιαισθητικῆς Ρωμαϊκῆς, ἣ ἀνάγεται εἰς τοὺς χρόνους τοῦ παρακμάσαντος Ἑλληνισμοῦ, ὅτε οἱ Περσικοὶ θησαυροὶ ἀνέπτυξαν τὴν πολυτέλειαν καὶ προήγαγον ἐπὶ πολὺ τὰς ἰδιωτικὰς κτήσεις.

* Ἐπίσης ἐν τῷ πρὸς ἄρκτον τῆς Σπάρτης κτήματι τοῦ Κ. Παναγιωτοπόλου καὶ παρὰ τὸν τάφον τοῦ Λεωνίδα ἀνεκαλύφθησαν κατὰ τὴν

ἀνόρυξιν λίθων πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος ἱκανὰ τεμάχια σπονδύλων, ἐπιστυλίων, κιονοκράνων, θριγκῶν καὶ ἀετωμάτων, τὸ δὲ πάντων σπουδαιότερον Ἀνδρίας μαρμαρίνος εἰς φυσικὸν μέγεθος ἀνδρὸς (ἄλλ' ἄνευ κεφαλῆς ἀτυχῶς), ἐπὶ τῆς κυκλικῆς βάσεως τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα «ΚΛΑΒΕ ἢ κατὰ συγκοπὴν ΚΛΑΥΒΡΑΣΙΔΑ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ».

Παρὰ τὸ Σῶμα τοῦ ἀνδριάντος εὐρέθη κεφαλὴ τεθραυσμένη, μόλις περισώζουσα τὸ μέτρον τοῦ ἀρχικοῦ μεγέθους καὶ κόμην βαστυχῶδη ὀπισθεν.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀνδριάντος φαίνεται ἀνήκουσα εἰς τὴν λαμπροτέραν περίοδον τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης. Καθόσον δ' ὁ Πausanias ἀναφέρει περὶ τοῦ Τάφου τοῦ Βρασιίδα (ἰδὲ Paus. σελ. 226 § 4), ὅτι πεποιήται οὗτος πρὸς δυσμὰς τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀρχαίας Σπάρτης, ἀπέχει δὲ τοῦ πάφου οὐ πολὺ τὸ θέατρον—θέας ἄξιον, —πιθανόν ὅτι ὁ ἀνδρίας οὗτος ἐστὶν ὁ τοῦ Βρασιίδα στηθεὶς ἐπὶ τοῦ κenoταφίου.

Καὶ ταῦτα μὲν γράφωμεν, ὅπως ἀνδρῶν περὶ τῶν ἀνακαλύψεων τούτων ἰδέαν παράσχωμεν τοῖς ΚΚ. συνδρομηταῖς ἡμῶν, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἄλλως, ἔχοντες ἀξίωσιν ἀρχαιολογικῆς πολυπραγμοσύνης. Θὰ χαρῶμεν δ' ἐπὶ πολὺ ἐὰν ἐκ τούτων δοθῇ ἐτι ἀφορμὴ καὶ τοῖς περὶ τὴν Ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένοις εἰς μελέτας ἐμδριθεῖς περὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων τούτων ἀρχαιολογικῶν κειμηλίων καὶ εἰς νέας ἐρεῦνας.

Ἀγγέλλομεν ἐν τούτοις τῷ κοινῷ, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων ἐλήφθησαν ἤδη μέτρα πρόσφορα ὑπὸ τε τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ Κ. Νομάρχου καὶ τοῦ Δημάρχου Κ. Δ. Μελετοπούλου.

* * * Ἐξῶθεν τοῦ Νομαρχιακοῦ καταστήματος Πιτρῶν, ἀνασκαφῆς γενομένης πρὸς κατασκευὴν ὁχετοῦ, εὐρέθη Σαρκοφάγος τις ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, ὅν τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην μετέφερον ἔξῶθεν τῆς Δημαρχίας. Ἐπὶ μὲν τῆς προσόψεως φέρει ἑξ ἄρρενα τέκνα, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐν τῷ κέντρῳ δύο, ἐναγκαλισμένα ὄντα, κρατοῦσι τὸ μὲν δᾶδα ἀνεστραμμένην, τὸ δὲ στέφανον· τὰ ἕτερα δύο πλησίον αὐτῶν, ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς κρατεῖ ἑκαστον τὸν μανδύαν, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης τὸ μὲν στέφανον, τὸ δὲ (δὲν διακρίνεται)· τὰ δὲ ἕτερα δύο ἐπὶ τῶν ἄκρων, τὸ μὲν ἐν φέρει λαγῶν κρατούμενον ἐκ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, τὸ δὲ κρατεῖ πινάκιον ὀπωρῶν· ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου δὲ πλευρᾶς φέρει δύο πτερωτὰ ζῶα,

ἔχοντα κεφαλὴν ἀετοῦ, μὲ τὸν ἕνα δ' ἐκ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν κρατοῦσι κρίνην ἱσταμένην· ἐκ τῶν δύο παραπλευρῶν μερῶν εἶναι ἀνά ἓν τέκνον, φέρον ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς χοιρίδιον κρεμάμενον, κάτωθεν δ' αὐτοῦ σκύλον ὄρθιον, ἐπὶ τῆς ἄλλης δὲ χειρὸς ῥόπαλον ἡμικαμπύλον καὶ κρηπιδωτόν. Ἐκ τῆς τεθραυσμένης δὲ πλακὸς ἥτις εὐρέθη πλησίον αὐτοῦ, ἔχουσα γράμματα Λατινικά, ἐξάγεται ὅτι ὁ Σαρκοφάγος αὐτός εἶναι ἐκ τῶν ἀρχαίων χρόνων τῶν Ῥωμαίων.

* * * Ἀνεκαλύφθη καὶ 114 πλανήτης, εἰς τὸ σύμπλεγμα τῶν ἀστεροειδῶν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ.

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι περίεργόν τινα στατιστικὴν, ὑποβληθεῖσαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως συμβούλιον τοῦ Λονδίνου, ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παιδῶν οἵτινες συχνάζουσι, καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔπρεπε νὰ συχνάζωσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς μητροπόλεως. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐξάγεται ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου ἀνήρχετο κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1871 εἰς

3,295,006 κατοίκους, ὧν 691,600 ἦσαν παῖδες ἡλικίας 3—13 ἐτῶν. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ, 97,307 ἐξεπαιδεύοντο κατ' οἶκον ἢ ἐν σχολείοις, ἐν οἷς ἡ τιμὴ τῆς παρὰδοχῆς ὑπερβαίνει τὸ ἐν φράγκον καθ' ἑβδομάδα, 9,000 δὲ παῖδες ἐντὸς φιλάνθρωπικῶν καταστημάτων ὑπολείπονται λοιπὸν 391,693 παῖδες ἀνήκοντες εἰς τὰξιν ἥτις ἐκπαιδεύεται ἐν τοῖς προκαταρκτικοῖς σχολείοις. Ἐκ τούτων 198,000 δὲν ἐσύχναζον ποσῶς εἰς αὐτά. Ἐκ τῶν τελευταίων 95,970 ἐφάνοντο ἔχοντες ἀφορμὰς δικαιολογούμενας· ἀλλὰ αἱ ὑπόλοιποι 80,000 οὐδεμίαν εἶχον. Ἐδει ὁθεν νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ 478,000 νέων. Τὰ μέχρι σήμερον σχολεῖα δὲν δύνανται νὰ περιλάβωσι πλέον τῶν 360,000 μαθητῶν. Ἐνώπιον τῆς καταστάσεως αὐτῆς τὸ συμβούλιον δὲν ἐδίστασε καὶ ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ τὰ μέσα ὅπως ἀναγείρῃ καταστήματα σχολείων ἱκανὰ νὰ περιλάβωσιν 100,090 παίδων. Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουσι διανεμηθῇ κατὰ τὰς ἀνάγκας μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐνοριῶν τῆς πρωτευούσης.

ΠΑΡΟΡΟΜΑΤΑ

ΙΘ'. φυλλ. Σελ. 455 στήλη Β'. στίχος 5 ἀντὶ Ἰσως ἀνάγνωθι ὁ χι.

Κ'. " " 470 " " ἀντὶ ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ἀνάγν. ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

Λέσεις τοῦ ἐν τῷ ΙΘ'. φυλλαδίῳ αἰνίγματος.

Κλέων — Λέων.

